

ac dieb. Orationi instantes peccatis nris ueniam postulem. Nam si ille
 tam sēs. & qui regnerat necessitatib. occupatus. septies in die lau
 dem dño dicebat matutinis. & uespertinis sacrificans sēp intonsus.
 Quid nos facere oportet. quicquid amplius rogare debemus. quo
 frequentius carnis ac mentis fragilitate delinquim. Videina
 lassus & istius cūcursu. ac uigē huius. an fractu grauer fatigatus.
 panis refectionis decē non posse n̄ possit. qui hominis corda cōfirmet.
 Nec solū media nocte dñs. Sed omnib. ppe doce & uigilandū ēē
 momenti; Venit enī & uespertina. & secunda. & tertia uigilia.
 & pulsare consuevit. Beati itaq. serui illi. quos cū uenerit dñs.
 inuenerit uigilantes. Si ergo desideras. ut uirtus dī p̄cein
 gat se. & ministret tibi uigilandū sēp est. Multis enī in
 fidijs sunt bonis. & gravis corporis sōnus. cū si dor
 mire mens coeperit. vigore suę uirtutis amittat.
 Excita igit. sōnū tuū. ut pulses ostiū xpī. quod ape
 rire sibi etiā paulus exposcit. non solū suis sed etiā
 populi orationib. obsecrans se uiuari. ut aperitur ostiū sibi ad
 loquendū mysteriū xpī. Et fortasse illud ē ostiū. qđ apertum ui
 dit iohannes. Uidit enī & dixit. posthac uidi. & ecce ostiū apertū
 in caelo. & uox prima quā audiui. tamquā tuba loquentē meū
 & dicentē. Ascende huc & ostendā tibi quę oportet fieri.
 Apertū est igitur ostiū iohanni. apertū est ostiū paulo. ut nob
 panes quos fideremus acciperet. P̄seuerant enī ostiū pul
 sans opurtine inportune. ut gentes mundani tramitis
 labore uexatas alimonie celestis ubertate recrearet.

Lat 18522 5
1422

quā senū & paulus. & ideo ait. psallā spū. psallā & mte.
Haec de parabola presenti putauim⁹ eē tractanda. nec inuident⁹
si qd uos fratres istos uelit referre ad pplōs duos. Ut sit adoles
centior pplus ex gentib⁹, tāq. israhel. cui fr̄ maior benefici
ciū patne benedictionis inuidit. Quod faciebant iudei. cum
quererent quia xp̄s cū gentib⁹ epularē. & ideo hedum mali
odoris sacrificium requisierūt. Iudeus hedum requirit xp̄ian⁹
agnū. Et ideo illis bārabas soluit. nob agnus immolat⁹. Un
de apud illos fetor ē criminū. apud nos remissio peccatorū.
Dulcis in specie suauis in fructu. Quib⁹ edū quer. expectant
anti xp̄m. Xp̄s enī boni odoris ē uictima. Queri & iam in he
do uident⁹. quia. iudei ritū ueteris sacrificii p̄diderūt. Uel quia.
nullius sanguis his p̄ fuit. sic xp̄i sanguis aeccl̄ae. Non enim
redimere eos sanguis potuit p̄ph̄tārum. Impudens autē
& similis illius publicani iustificantis se arroganti p̄ce. qui
putabat qd nūquā p̄terierit mandatū dī. quia legem ser
uabat in lntā. Impius qui accusabat frēm qd cum meretri
cibus patnā substantiā p̄digisset. Cū debuisset adūtere quia
sibi dictū ē. meretrices & publicani p̄cedunt uos in regnum
caelō. Stat autē foris nec excludit⁹. s. n̄ ingredit⁹. ignorans
uoluntatē dī deuotione gentiū. Servus iā fact⁹ & filio. ser
us enī nescit qd dñs agat. Ubi cognouit inuidet. & torquet
aeccl̄e bonis & foris stat. foris enī israhel audit chorū
& symphoniā. & irascit⁹ quia. hic ec̄unt plebis gā. & c̄sonat
populi iubilatio. S. bonus pat̄ & iā hunc saluare cupiebat

ā deplorant vena relaxat.

Lat 18 522 5
175 R